

STS de 28 de febrer 2023, recurs 3554/2021

Premis per jubilació: naturalesa jurídica i diferències entre personal funcionari i laboral (accés al text de la sentència)

El Consell de govern d'una universitat pública va acordar el 1989 **equiparar el PAS funcionari amb el PAS laboral respecte de la percepció del premi de jubilació. El 2010 es va revocar aquest acord**, atenent les objeccions plantejades per la Sindicatura de Comptes, **confirmant-se posteriorment la seva adequació a dret per part de la jurisdicció contenciosa. El premi al PAS laboral també es va deixar d'abonar el 2011, però plantejat un conflicte col·lectiu la Sala social del TS va declarar el 2016, a diferència del que va passar a la jurisdicció contenciosa, la pertinència d'abonar-lo** perquè el premi o gratificació presentava naturalesa de millora voluntària, pròpia del sistema de Seguretat Social.

Així doncs, **dues funcionàries de carrera d'aquesta universitat van sol·licitar el dit premi per jubilació, el 2016 i el 2017 respectivament, essent denegats inicialment** per l'Administració. El jutjat contenciós els va donar la raó, cosa que es va confirmar més tard pel TSJ. Tot i això, **el TS recorda que hi ha jurisprudència consolidada** de la Sala sobre premis, gratificacions i compensacions per jubilació, ja sigui per arribar a l'edat de jubilació forçosa o si es perceben per jubilació anticipada. Les línies bàsiques són les següents:

- Per determinar-ne la naturalesa, **cal delimitar les mesures que són pròpiament d'acció o d'assistència social d'aquelles que presenten naturalesa retributiva**. Són mesures d'assistència social si atenen contingències o infortunis, motiu pel qual tenen una finalitat compensatòria davant de circumstàncies sobrevingudes; però són retribucions si es tracta de quantitats que es perceben pel fet -natural- d'assolir l'edat de jubilació.
- **Si tenen aquesta naturalesa retributiva, la seva percepció no és compatible amb el caràcter estatutari i no convencional o pactat de la relació funcional**, cosa que implica que l'estructura retributiva del personal funcionari es determina per una norma legal i no es pot innovar mitjançant pactes, resolucions administratives o disposicions contràries a la normativa bàsica.
- **Que les retribucions siguin matèria de negociació col·lectiva a l'àmbit funcional conforme a l'art. 37.1.a) i b) EBEP no és contradictori amb aquesta naturalesa estatutària**, ja que allò convencional es reflecteix en aspectes com l'increment, determinació o aplicació de les retribucions complementàries, però no arriba a alterar o innovar aquesta estructura que en allò retributiu ve determinada per llei.

Per això, **es reitera que no són possibles premis, gratificacions o compensacions per jubilació a causa de la seva naturalesa retributiva**, ja que això aniria contra els arts. 22, 23 i 24 EBEP.

Així mateix, en relació amb la sentència de la Sala social que va determinar la procedència d'abonar el premi com a millora voluntària, no correspon a aquesta sala determinar si hi queda vinculada. Cal afegir en aquest cas concret el següent:

-
- El que realment van exercitar les funcionàries era el dret de petició d'aplicació del conveni del PAS laboral, però ja es va confirmar, per sentència ferma precedent, la seva exclusió col·lectiva per al personal funcionari. **Per això, s'ha de considerar cosa jutjada.**
 - No cal ressuscitar l'extensió del conveni al PAS funcionari i fer-ho apel·lant al principi d'igualtat amb el personal laboral: **no es pot invocar com a únic fonament l'art. 14 de la *Constitución* i encara menys la Directiva 1999/70/CE, ja que no s'aplica a personal funcionari de carrera.**
 - **Es pot entendre la petició** si s'atèn a les funcions anàlogues del personal funcionari i laboral per obtenir el mateix tractament en el moment de la jubilació, **però respectar la cosa jutjada, estar a la naturalesa de la relació funcional i les seves diferències amb la laboral no respon a un legalisme aliè a la justícia.** Cosa diferent és que la laboraltització de la relació d'ocupació a les administracions creï situacions de difícil d'encaix en la relació funcional, que és la pròpia de les administracions públiques; situacions l'esmena o conciliació de les quals, almenys en aquest cas, escapa a l'acció dels tribunals.